

Datum van inontvangstneming : 04/08/2014

Zaak C-191/14**Aanvulling op het verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

7 juli 2014

Verwijzende rechter:

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Oostenrijk)

Datum van de aanvulling op de verwijzingsbeslissing:

1 juli 2014

Verzoekende partij:

Borealis Polyolefine GmbH

Verwerende partij:

Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

[omissis]

In antwoord op verzoek van 5 juni 2014 wordt het verzoek om een prejudiciële beslissing van 9 april 2014 als volgt aangevuld:

I. Feiten

Verzoekster exploiteert in Schwechat een installatie voor de vervaardiging van kunststof. Verzoeksters installatie is een overeenkomstig § 4 van het Emissionszertifikategesetz 2011 (wet van 2011 inzake emissierechten) goedgekeurde installatie en is een gevestigde installatie als gedefinieerd in het Emissionszertifikategesetz. De installatie valt derhalve binnen de werkingssfeer van het EU-ETS. Zij komt in aanmerking voor de overgangsregeling voor kosteloze toewijzing van emissierechten. De emissierechten moeten door de Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft middels een besluit aan de installaties worden toegewezen. Op grond van een desbetreffend verzoek werden bij besluit van 13 januari 2014 van de Bundesministers für Land- und

Forstwirtschaft voor de betrokken installatie kosteloze emissierechten toegewezen voor de handelsperiode 2013-2020. Bij de berekening van de kosteloze toewijzing werd op grond van de Korrekturfaktorverordnung (regeling inzake de correctiefactor) een transsectorale correctiefactor toegepast. Deze Korrekturfaktorverordnung was vastgesteld ter uitvoering van besluit 2013/448/EU van de Europese Commissie. Bij de toewijzing werd door de autoriteiten op grond van verkregen gegevens de voorlopige jaarlijkse totale hoeveelheid emissierechten berekend en werd hierover een verificatieadvies opgesteld.

Daarbij hebben de autoriteiten verzoeksters installatie in verschillende onderdelen onderverdeeld.

Verzoeksters activiteiten zijn:

- het stoken in installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van 20 MW of meer
- productie van organische bulkchemicaliën door kraken, reforming, gedeeltelijke of volledige oxidatie of vergelijkbare processen, met een productiecapaciteit van meer dan 1001 t per dag.

Verzoekster maakt geen bezwaar tegen het systeem van de handel in emissierechten als zodanig noch tegen de berekening van de voorlopige jaarlijkse totale hoeveelheid kosteloos toe te wijzen emissierechten door de autoriteiten, maar wel tegen de toepassing van de transsectorale correctiefactor op haar installatie.

II. Uiteenzetting van het geding

Volgens het Emissionszertifikategesetz moet bij de berekening van de toewijzing op gevestigde installaties door de Bundesminister de transsectorale correctiefactor worden toegepast. Deze is uitgevoerd bij de Korrekturfaktorverordnung. De Korrekturfaktorverordnung voert besluit 2013/448/EU van de Europese Commissie uit. In artikel 4 van dit besluit heeft de Europese Commissie op basis van de haar Benchmark-besluit 2011/278/EU en van richtlijn 2003/87/EG de totale hoeveelheid toe te wijzen emissierechten en de voor de gehele Unie geldende uniforme correctiefactor vastgesteld. Die correctiefactor heeft tot doel de totale hoeveelheid toe te wijzen emissierechten te verminderen. Verzoekster meent dus dat de door de Europese Commissie bij besluit 2013/448/EU vastgestelde uniforme transsectorale correctiefactor, die door Oostenrijk letterlijk is overgenomen in de Korrekturfaktorverordnung, onwettig en dus ongeldig is, omdat deze in strijd is met het Unierecht, te weten richtlijn 2003/87/EG. De Commissie heeft immers de totale hoeveelheid kosteloos toe te wijzen emissierechten en bijgevolg de correctiefactor verkeerd berekend. De Commissie heeft ten eerste bij de vaststelling van het besluit de haar krachtens artikel 290 van

het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie toekomstige bevoegdheden overschreden. De Commissie heeft emissies uit stroomopwekking uit afvalgassen en uit warmteproductie uit warmtekrachtkoppeling niet meegerekend in de totale hoeveelheid kosteloos toe te wijzen emissierechten. De begrippen „installatie” en „elektriciteitsopwekkers” zijn volgens verzoekster door de Commissie verkeerd uitgelegd. Richtlijn 2003/87/EG bepaalt bovendien enkel dat een correctiefactor alleen waar nodig wordt toegepast. Dat dit inderdaad nodig zou zijn geweest, heeft de Commissie echter niet gestaafd. De uitlegging van de Commissie druist derhalve in tegen de doelstellingen van de richtlijn, te weten bescherming tegen het weglekeffect van emissies naar andere landen met een lager beschermingsniveau. De procedurevoorschriften van artikel 10 bis van de richtlijn zijn bij de vaststelling van het besluit niet in acht genomen. De Commissie heeft een te strenge en dus onjuiste berekening van de totale hoeveelheid emissierechten gemaakt.

In het geding gaat het dus om de vraag of besluit 2013/448/EU al dan niet onwettig is, daar dit volgens de uiteengezette argumenten niet voldoet aan richtlijn 2003/87/EG. Voor de verwijzende rechter is de beantwoording van deze vragen noodzakelijk, daar het om prejudiciële vragen gaat die van wezenlijk belang zijn voor de te nemen beslissing:

Is het besluit wettig en voldoet het aan de richtlijn, dan is de berekening van de kosteloos toe te wijzen emissierechten, zoals het Bundesministerium die heeft gemaakt, op basis van de nationale Korrekturfaktorverordnung, waarbij genoemd besluit letterlijk is overgenomen, op juiste wijze gemaakt.

Is genoemd besluit onwettig daar het in strijd is met genoemde richtlijn, en moet dit dus buiten toepassing worden gelaten, dan is ook de nationale uitvoering bij de Korrekturfaktorverordnung onwettig en kan deze in de onderhavige procedure niet worden toegepast, zodat aan verzoekster, naast de haar bij het toewijzingsbesluit reeds toegewezen emissierechten, bovendien nog de emissierechten moeten worden toegewezen die haar op grond van een mogelijkere wijze verkeerd berekende correctiefactor zijn ontzegd, en het bestreden besluit nietig moet worden verklaard.

[omissis]